

Jac. van Looy: *De hut in het weeshuis*. Ongeveer 1874. Olieverf - Huis Van Looy, Haarlem

veel buiten beschouwing liet. Een toeval mag het genoemd worden, dat de schoonvader van zijn broer een schilderswerkplaats bezat, waar Jaap behalve een betrekking, verf en penselen vond, maar het is daarom nog niet alleen het leerling-knechtje, dat zich tot den schilder Van Looy zal ontplooiën. Al keek hij als zodanig ferm door de ogen van den vakman: „er fonkelden tulpen geler dan kromaat en rooier dan Chineesche vermiljoen”, diep in hem ontwikkelde zich het sterk beeldend vermogen van den kunstenaar, doordat hetgeen hij eenmaal had opgenomen krachtig in zijn geheugen voortleven bleef. Telkens heet het: „Jaap zag in zijn hoofd — —”

Het stille beschouwen van Jaapje, het fel-opmerkend schouwen van Jaap werd bij Jakob een zien met de ogen van het lichaam en van de geest: de eerste visuele indruk van het hem omringende heden en de verbeelding, gevoed door het innerlijk gezicht der herinnering, verenigden zich tot een nieuwe werkelijkheid. Langzaam en onbewust begon